

Návštěva jednání soudu

Se spolužačkou jsme vyrazily na jednání o vinně a trestu v případě nelegálního pěstování konopí v domě. Jednání se odehrávalo na Krajském soudě v Brně a hned první, co mě překvapilo byla docela přísná bezpečnostní opatření, jelikož jsme musely projít detektory kovu a naše batohy byly zrentgenovány. Kontrola proběhla v pořádku, ale narazily jsme na zásadní problém a to, že jsme nemohly najít místnost, ve které se mělo jednání odehrávat, ale jedna moc milá zaměstnankyně soudu nám ji pomohla najít a jelikož měl pan obhájce obviněného zpoždění, tak jsme to stihly s ještě velkou časovou rezervou. Dovnitř místnosti nás nepustili, dokud nedorazil i ten obhájce, ale to nám nevadilo, protože když jsme čekaly venku, tak se s námi dal do řeči pán, který jak se později ukázalo byl státní zástupce, takže to bylo velice zajímavé setkání.

Když jednání začalo, tak si po příchodu obhájce, státní zástupce a soudkyně oblékli speciální taláry různých barev a stylů střihu pravděpodobně podle funkce, kterou zastávali. Co mě překvapilo, že soudkyně pod talárem neměla nějaké vyložené formální oblečení, ale docela obyčejné.

Nejprve proběhlo seznámení s obviněným a zopakování mu jeho práv. Jelikož se obviněný nechoval přesně tak jak by měl, tak ho soudkyně napomenula a řekla, že musí odpovídat ano/ne a že si musí stoupnout, když mluví se soudem. To, že soudkyně řekla „když mluvíte se soudem“ a ne „když mluvíte se soudkyní“ bylo velice zajímavé, protože jsem nevěděla, že se oslovují ne osoby, ale instituce. Poté se soudkyně ptala obviněného na spoustu osobních otázek například jaké je jeho bydliště, zdali má děti a jak jsou staré, zdali má auto nebo nějaké dluhy a kolik si měsíčně vydělává a jiné, ptala se ho možná proto, aby o něm zjistila více a mohla si udělat lepší obrázek o tom, jaký je obviněný člověk. Dále se ho ptala, jestli má nějaké připomínky k rozsudku, jestli rozumí té dohodě o vinně a trestu, která mu byla nabídnuta a jestli mu policie při zatčení sdělila práva a možnou výši trestu. Následně jsme se i dozvěděli, že pokud tu dohodu přijme tak se vzdává možnosti na odvolání. Následně soudkyně vynesla výhrady k slovním formulacím v písemné podobě obvinění obviněného, které sepisoval státní zástupce. Zjistila jsem, že nesmí psát ani říkat například: „úmyslně způsobil“ a že se porušení zákona v podobě pěstování konopí musí popisovat mnohem složitěji a odkazovat na mnoho zákonů. Soudkyně, tedy pak řekla státnímu zástupci, aby poupravil slovník, ale že kvůli tomu nebude potřeba jednání odročovat.

Výsledkem jednání byla dohoda o vině a trestu, která obsahovala peněžní trest pro obviněného a nutnost docházet na odvykací léčbu společně s povinností hlásit se probační a mediační službě. Pokud jsem to dobře pochopila, tak by šel do vězení na tři roky pouze v případě, že by tyto věci nedodržel. Musím přiznat, že mě překvapilo, že nedostal vyložené trest odnětí svobody, protože pěstoval myslím 59 rostlin, myslela jsem si, že za tento trestný čin je přísnější sazba.

Dále mě zaujaly spíše drobnosti jako například to, že během pauzy si opět sundali taláry a když nás volali zpět do místnosti, tak to bylo přes mikrofon, který jsme slyšeli v jakémsi předsálí. Nebo třeba i to, že při čtení zmíněné dohody jsme byli vyzváni k stoupnutí i my diváci. A také to, že za soudkyní visel Státní znak České republiky, zajímalo by mě, zdali musí viset ve všech jednacích místnostech, anebo to byl jen jakýsi dekorativní doplněk.

Když jsem tak seděla v té jednací místnosti a poslouchala návrhy a námítky, přemýšlela jsem i nad tím proč se u nás marihuana stále démonizuje a je její užívání a pěstování považováno jako trestný čin, když v některých zemích je na ni pohlíženo úplně jinak. V některých jiných zemích je brána tato

rostlina jako legální, a dokonce podporována jako léčivo. Mohlo by to být tím, že se zákony mění pomaleji než společenské postoje? Nebo se za tím skrývá něco hlubšího jako například strach ze změny, která by zpochybnila tradiční pojetí toho, co je „špatné“ a co naopak „dobré“? Samozřejmě nevím, jaký z těchto přístupů je ten správný, pokud takový přístup vůbec existuje, ale je zajímavé porovnat dva protipólné názory různých společností. A pravděpodobně nejen společností, ale i generací, jelikož si myslím, že většina lidí z mladších generací by nebyla proti zlegalizování. Třeba i u nás se přestane právně i společensky odsuzovat užívání a pěstování marihuany tak, jak to bylo s užíváním alkoholu či rozvody. Tyto případy nám ukazují to, jak se střetávají generace a jak se střetává právní systém, který má kořeny v minulosti, s dnešní dobou, kdy se naše pohledy a hodnoty posouvají.